

Naročnina listu: --
Celo leto . . . K 10.—
Pol leta . . . " 5.—
Četrt leta . . . " 2:50
Mesečno . . . " 1.—
Zunaj Avstrije: ----
Celo leto . . . " 15.—
Posamezne številke
-- 10 vinarjev. --

STRAŽA

Inserati ali oznanila
se računajo po 12 vin.
od 6 redne petitvrste: pri
večkratnih oznanilih velik
popust. ---
„Straža“ izhaja v pon-
deljek in petek popoldne.
Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo in upravnništvo: Maribor
Koroška ulica. 5. — Telefon št. 113.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Z uredništvom se more govoriti
vsak dan od 11.—12. ure dopoldne.

Amerika preti z vojsko.

Na italijanskem in ruskem bojišču nobenih posebnih dogodkov. — Nemci se umaknili pri Thiaville. — Rusi oblegajo Trapecunt. — Rumunija se znova pripravlja. — Severni kralji se posvetujejo.

Najnovejše avstrijsko uradno poročilo.

Dunaj, 5. marca.

Uradno se razglša:

Položaj povsod nespremenjen.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, podmaršal.

Najnovejše nemško uradno poročilo.

Berolin, 5. marca.

Francosko bojišče.

Proti večeru je sovražnik živahno obstreljeval razna mesta bojne črte. Med Mozo in Mozelo je bila francoska artilerija trajno zelo delavna in je obstreljevala od časa do časa s posebno srditostjo ozemlje pri Douaumontu.

Da se izognemo nepotrebnim izgubam, smo izpraznili jarek, katerega smo iztrgali Francozom dne 28. febr. pri gozdarski hiši Thiaville (severnoizhodno od Badovillerja, leži zahodno od Strassburga, blizu francosko-nemške meje), ker so naperili Francozi na jarek izredno srdit splošen ogenj.

Rusko bojišče.

V okolici Illuxta Rusi vsled našega ognja niso mogli popolnoma izvršiti nameravanega napada, ki je bil v zvezi z raznimi razstrelbami. Sunki sovražnih poizvedovalnih oddelkov so bili tudi na drugih delih bojne črte odbiti.

Balkansko bojišče.

Nič novega.

Dogodki v Ameriki.

O zadnjih dogodkih v severnoameriškem senatu se nam poroča z dveh strani:

Državnonemška poročila pravijo, da Wilson z glasovanjem o Gorejevi resoluciji (naj se ameriški državljani svarijo pred vožnjo na oboroženih lačjajih) brez debate odstavi z dnevnega reda, ni dosegel svojega namena. Resolucija sicer ni prišla na dnevni red in v razgovor, toda o stvari se je govorilo naprej. Glasovanje o Gorejevi resoluciji ima še tem manj pomena, ker je Gore v zadnjem trenotku stavil dostavek, da bi smrt ameriških državljanov, opravičevala vojsko z Nemčijo, torej naravnost nasprotno vsebini prvega dela resolucije. S tem je ravno hotel doseči, da bi glasovanje ne dobilo nobenega pomena, ker se je glasovalo, naj se odstavi ob enem resolucija za vojsko in proti vojski.

O zadevi zaradi podmorskega boja so še govorili senator James, Cumber, Jones in Boray.

Angleška poročila pa pravijo, da je Wilson dosegel uspeh, ker se je Gorejeva resolucija odstavila z dnevnega reda. S tem ima prosto roko v pogajanjih z Nemčijo. Wilson je pretil, da takoj odloži predsedstvo, ako se mu vežejo roke s kakim glasovanjem.

Kakor se vidi, so to le bolj notranji ameriški boji. O stvari sami še ni padla odločitev, napetost

traja naprej, vojskina nevarnost z Ameriko še ni odstranjena.

Zopet papežev glas.

Papež je zopet povzdignil, svoj glas za mir. V pismu na rimskega generalnega vikarja Pampilija obžaluje, da njegov očetovski glas dosedaj ni bil uslišan. Za to zopet povzdiguje svoj glas proti tej vojski, ki se mu zdi kakor samoumno civilizirane Evrope. Opominja vse matere, žene, hčere in sestre vojščakov, da molijo za mir, posebno na Veliki petek, ko je božji Sin umrl v ljubezni za vse narode. Papeževa želja je tudi, da vsaka družina podari po svoji možnosti miloščino ubogim, nesrečnim, ter posebno otrokom padlih vojakov.

Rumunija se pridruži.

List „Zina“ se bavi s spomladnimi ofenzivami, ter se vpraša, kakšno ulogo bo pač igrala Rumunija pri teh bojih. Ali še bo tudi nadalje ostala nevtralna? Vsa znamenja kažejo, da bo opustila nevtralnost. V Rumuniji prevladuje trdno prepričanje, da stopa naša politika v novo dobo, vsled katere bo tudi Rumunija nastopila v prihodnji spomlad z orožjem.

Preosnova rumunske armade.

Iz vojaških krogov se poroča, da bo preosnova rumunske armade kmalu končana. Ker so se sestavili novi polki, bo rumunska vlada štela odslej 120 polkov.

Vladna odredba glede spomladanskega dela.

Da bi naša država tudi v bodoče pridelala dovolj kruha in drugih živil za armado in domače prebivalstvo, je izdala vlada zopet obširne odredbe glede zasiguranja spomladne setve.

Kakor razglša uradna „Wiener Zeitung“ dne 3. marca, je ministrstvo izdalo odredbo, po kateri je vsak poljeделец in vsaka posestnica dolžna vse svoje njive pravočasno obdelati in pravilno obsejati. Žetvenim komisijam po občinah je strogo naročeno, da morajo v svojem delokrogu natančno gledati na to, da se vsak pripraven rob zemlje pravočasno obdeli in obseje. Kdor bi se tem odredbam cesarske vlade ustavljal ali kljuoval s tem, da ne bi hotel obdelati svoje zemlje, se bo kaznoval z globo do 1000 K, ali pa z zaporom do enega meseca.

Ako je pri kakem posestvu z domačimi močmi absolutno nemogoče pravočasno in pravilno obdelati zemlje, naj žetvena komisija ali občina poskrbi, da se da tisto zemljišče drugi osebi v obdelovanje. V tem oziru ostanejo v veljavi določila, kakor za leto 1915. Ako kdo do 15. aprila ne obdeli svojega zemljišča, ali ga vsaj ne pripravi za obdelovanje, sme žetvena komisija ali občina dotični kos zemlje oddati drugi osebi in sicer pod pogojem, da je ves pridelek od njive last tistega, ki je njivo obsejal in obdeloval.

Najemnine ni treba v takem slučaju prav nobene plačati.

Tako pravi v glavnem vladna odredba. Znano nam je, da je letos pomanjkanje delavskih moči prav izredno veliko. Na mnogih posestvih pri najboljši volji ne bo mogoče vsakega roba naše zemlje pravočasno in pravilno obdelati, ako se našim posestnikom ne bo dalo dovolj delavskih moči na razpolago. Vojno ministrstvo je sporazumno s poljedelskim ministrstvom izdalo odredbo, da se bodo tudi letos dajali posestnikom in delavcem-črnovojnikom daljši spomladni dopusti. Poveljniki posameznih vojaških oddelkov (stotniji) in zavodov imajo pravico, da v zaledju dovoljujejo moštvu delovne dopuste v največji izmeri treh tednov. Takle prošnje, ki jih naj napravijo žena, oče ali kdo drugi od domačih, se naj vložijo naravnost pri poveljniku vojaškega oddelka, ki ima pravico, da te prošnje rešuje v svojem lastnem delokrogu. V slučaju pa, da bi tritedenski dopust radi obsežnosti posestva ne zadostoval za pravočasno in pravilno obdelovanje njiv, se naj napravi prošnja potom okrajnega glavarstva na c. in kr. vojaško poveljstvo v Gradcu, katero sme dajati tudi daljše delovne dopuste. Najbolje je, da se take prošnje predložijo c. kr. žetvenemu komisariju na okrajnem glavarstvu. (V Mariboru g. Petrovan.) Občine so dobile v to svrhu posebne tiskovne pole, katere naj natančno izpolnijo, in jih pošljejo na okrajno glavarstvo. Za člane obč. žetvenih komisij, ki so bili poklicani k vojakom, naj napravijo občine ali pa kar komisije prošnjo za daljši dopust z motivacijo, da so dotični kot člani žetvene komisije v občini neobhodno potrebni. Te prošnje se naslovijo na poljedelsko ministrstvo.

Odločitev pade še le 1917.

Rimski poročevalec švicarskega lista „Gazette de Lausanne“ poroča, da v merodajnih krogih prevladuje mnenje, da bo odločitev v sedanji velikanski svetovni borbi padla šele 1917. Pred letom 1917 še četverosporazum ne more doseči zmage ali pa izsiliti odločitve. Rači tega se bo vojska za vsako ceno nadaljevala še letos celo leto.

Amerika pred vojsko.

Wilson je neumoren v svojem delovanju, da obrani četverosporazum pred nevarnim orožjem podmorskih čolnov. Dosedaj se mu je to posrečilo. Kakor se zdi, se Wilson tudi pred vojsko ne bi ustrašil, pri čemur bi pripadla Ameriki naloga, da ščiti prostost četverosporazumove pomorske plovbe — V Nemčiji so mnogi mnenja, da bi vojskino razmerje z Ameriko dalo Avstriji in Nemcem na morju možnost, v podmorskem boju nastopiti z večjim uspehom kakor dosedaj.

Angleško ameriška tajna pogodba.

„Dresdener Neueste Nachrichten“ pišejo: Že o-

petovano se je trdilo, da obstoja med Ameriko in Anglijo tajna, proti Nemčiji naperjena pogodba. Ta zanimiva vest je bila vedno dementirana. Sedaj pa prihajajo diplomatični krogi vendar do drugega prepričanja. Sprva gotovo ni obstajala med Washingtonom in Londonom nikakršna konkretna pogodba. Pozneje pa je postalo postopanje Japonške za Ameriko opasno, ker je Japonska resno mislila na to, da nastopi proti Ameriki radi prepovedi japonskega priseljevanja v Kalifornijo ter da se vmeša tudi v mehiške homatije. Amerika se je obrnila na Anglijo in med obema državama je prišlo do pogodbe: Anglija se je obvezala, da bo preprečila japonske namene, Amerika pa, da bo onemogočila nemško podmorsko vojno in sicer ne da bi se ustrašila najskrajnejših konsekvenc.

Amerika — dedič Evrope.

Med tem, ko se velike evropske države trudijo, da bi druga drugi storili kar največ škode, pa bogati Amerika tako, kakor sploh ni nihče mislil, da bo kedaj kaj takega mogoče. Ogromna so naročila, ki jih dobivata Amerika in tudi Japonska iz Evrope in ogromni so dobički, ki jih vržejo ta velikanstva naročila.

Tako je dobila tovarna Du Pout, ki izdeluje orožje in municijo, za 320 milijonov dolarjev naročil in je izplačala dne 1. oktobra 1915 200 odst. dividende. Podjetje ima zdaj pet velikih tovarn, v katerih se dela noč in dan. Pri vsaki teh tovarn je zraslo nekako čez noč novo mesto. Mesto Hopewell ima 18.000 prebivalcev, Carneys Point ima 3500, City Point 5000. Pred enim letom teh mest še sploh ni bilo. Tovarna v Carneys Point izdelala na dan 730.000 funtov brezdimnega smodnika, pri katerem je na dan 365.000 dolarjev dobička.

Amerika pa ne dela dobičkov samo z izdelovanjem vojnih potrebščin. Tudi izdelovanje strojev za razne industrije ji nese ogromno mnogo. Francija je kupila v času vojne za 9.000.000 dolarjev raznovrstnih strojev, Angleška za 12.000.000, Rusija za 4 milijone, mnogo pa še druge države. Ti zaslužki so velikega mednarodnega pomena. S temi zaslužki dobiva Amerika za malo ceno razne ameriške vrednostne papirje iz Evrope nazaj in postaja toliko tudi denarno čedalje bolj neodvisna. Če bo vojna še dolgo trajala, se zna zgoliti, da bo Amerika postala dedič — razbite Evrope.

Trgovski boj Anglije proti Nemčiji.

Ker z orožjem Angleži Nemčiji in Avstriji ne morejo priti do živega, so se vrgli na trgovino. Angleški list „Daily News“ poroča, da se je ožji krog angleških ministrov posvetoval o predlogi, kako Nemčiji in Avstriji popolnoma zastaviti in zapreti uvoz iz tujine. Dosedaj se še n. pr. kava in enako prekmorsko blago pošilja čez nevtralne dežele v naše kraje. Angleško ministrstvo pa izdeluje sedaj vlažno predlogo, po kateri bi nevtralne države, ki sedaj iz dobrih razlogov pošiljajo Nemcem in Avstrijcem prekmorsko blago, bile primorane, Nemčijo in Avstrijo trgovski popolnoma bojkotirati. V vlažni predlogi pa bi bilo tudi določilo, da bi se po končani vojski prepovedal uvoz nemškega blaga v Anglijo. Angleška vlada bo skušala k temu svojemu koraku pridobiti še tudi druge države, da se tako napravi mogočen trgovski obrambni zid (bojkot) zoper Nemčijo. Angleška vlada bo skušala svoje kolonije gospodarsko tako povzdigniti, da ne bo rabila nemškega blaga, ampak še bo s svojimi pridelki in izdelki zalagala trge, katere so dosedaj zalagali avstrijski in nemški trgovci.

Tako angleška vlada. Angleški trgovski svet pa misli zopet malo drugače. Združene angleške trgovske zbornice agitirajo za to, da bi v bodoče bilo Avstrijem in Nemcem sicer prepovedano ustanavljati v Angliji ali njenih kolonijah trgovine, a da bi se avstrijskemu in nemškemu blagu pot v Anglijo ne smela popolnoma zapreti, ker bi s tem angleški trgovci imeli veliko škodo.

Kako se bo trgovski boj med nami in Anglijo končal, je vprašanje bodočnosti. Gotovo pa je, da mi tudi po vojski angleškega trga in blaga ne bomo pogrešali.

Wilson terja zaupanje.

Wilson zahteva, da severnoameriški drž. zbor glasuje o tem, ali se naj Amerikanci svariijo pred vojnjo na oboroženih trgovskih ladjah. Wilson želi, naj se Nemčiji jasno pokaže, da ga ameriško ljudstvo na celi črti podpira.

Ker so mnogi poslanci za to, naj bi se Amerikanci vendar le svarili pred tako vojnjo, želijo, da se ne glasuje o tem vprašanju, ampak o zaupnici ali nezaupnici Wilsonu. Za zaupnico bi glasovali.

Amerika za Anglijo.

Da predsednik Severnoameriških držav Wilson z vsem ugledom in s polno roko podpira četverosporazum, a nam dela povsod ovire, je stara in znana stvar. Sedaj pri vprašanju glede napadov na oborožene trgovske ladje zastopa brezpogojno anglesko stališče, češ, da smejo oborožene biti in da se morajo pred napadom svariiti. Wilsonovi prijatelji izjavljajo, da je Wilson pripravljen iti z Anglijo čez drn in strn. V to ga sili baje posebna tajna pogodba z Anglijo. Tudi vojske z Nemčijo se ne boji. Vprašan, kakšne posledice bi imela vojska Amerike z Nemčijo, je odgovoril: „Vsaj vojske bo prej konec.“

Nemški uradni krogi so prepričani, da boče Wilson kmalu zveze z Nemčijo pretrgati in da mora biti Nemčija na vse pripravljena.

Položaj se je poostril.

Senator Stone in voditelji kongresa (amerikanska zbornica) so se dne 2. marca delj časa razgovarjali s predsednikom Wilsonom o sporu glede podmorskih bojev. O razgovoru se ni izdalo nikakršno uradno poročilo. Brzojavne vesti soglašajo v tem, da je Wilson na vsak način proti temu, da bi kongres sprejel kak sklep, po katerem bi se Amerikanci svarili pred uporabo oboroženih trgovskih ladij. Poročila zatrjujejo, da se je položaj zelo poostril.

List „New-York-World“ poroča iz Vašingtona sledeče: Izjava nemškega državnega tajnika dr. Jagova, da bodo nemški podmorski čolni odslej napadali oborožene trgovske ladje, ali potem iste vozijo potnike ali ne, je ustvarila položaj, ki grozi s posledicami, ki bi bile resnejše kot so bile posledice po potopitvi „Lusitanije“, v kolikor Anglija ne bo pristala v zahteve, ki jih stavi Nemčija radi izprememb glede varovanja narodnega prava. V uradnih krogih so mnenja in imajo sigurne podatke, da Anglija kaj takega ne bo storila. Zanesljive vesti, ki so jih dobili njujorški zastopniki, kažejo na namero angleške admiralitete, ki hoče napade na tovarne in potniške parnike celo s tem podžgati, da se oborožitev razširi tudi na ladje, ki plujejo pod njeno zastavo.

Dogodki v amerškem kongresu.

Njujorški „Assoziated Press“ poroča iz Vašingtona o dogodkih v kongresu glede potovanja na oboroženih trgovskih ladjah. Več članov višje in nižje zbornice se boji, da bo prišlo do vojske (med Ameriko in Nemčijo), če se Amerikanci ne bodo ogibali oboroženih trgovskih ladij in ako bo Nemčija res dejanski izvrševala svoj sklep, da se bodo oborožene trgovske ladje potopile. Člani obeh zbornic so vznemirjeni po poročilih, ki pravijo, da Wilson noče v nobeni točki napram Nemčiji odnehati, če bi tudi to privedlo do vojske. Senator Gove je izjavil, da ne veruje, da bi ameriško javno mnenje odobraval vojsko z Nemčijo, samo radi tega, da se Nemčija brani, oboroženim trgovskim ladjam zagotovi sigurno vožnjo. Amerika bi ne žrtvovala nič glede svoje narodne časti, ako bi svarila pred uporabo takih ladij. Senator Stone objavlja izjavo, v kateri svari pred vsakim kongresovim sklepom, predno niso diplomatična sredstva izčrpana.

Senator Stone je, kakor poroča Reuterjev urad, še posebej izjavil: Predsednik Wilson zastopa stališče, da bi v slučaju, ako nemški podmorski čolni potopi oboroženo trgovsko ladjo, poklical Nemčijo radi nepostavnega dejanja na ožgovor. V slučaju, da Nemčija vstaja na svojem stališču, je Wilson pripravljen, pretrgati zveze z Nemčijo in celo zahtevati predložiti zbornici (kongresu), katera bi imela nato odločiti o vojski. Senator Stone obsoja predsednikovo stališče, ker je mnenja, da je oborožena trgovska ladja enaka z — vojno ladjo.

Nov kandidat v Severnoameriških državah.

Za predsednika severnoameriške ljudovlade se je pojavil nov kandidat. Mac Cappe. Velja kot najstrastnejši nasprotnik Wilsona.

Francosko bojišče.

Pri Verdunu se sicer bitka nadaljuje, toda nobena stran se nima ponašati s kakim novim uspehom. Nemcem zopet pomagajo naši 30.5 cm moznariji.

Uspeh pri vasi Douaumont.

Dne 2. marca so nemške čete po krepki artilerijski predpripravi prepodile Francoze iz vasi Douaumont, — južno od utrde Douaumont — in so potisnile svoje črte na zahodni in južni strani vasi v ugodnejše položanje naprej. Pri tem so ujeli čez 1000 Francozov in uplenili 6 težkih topov.

Nov napad na Verdun.

Rotterdamski „Courant“ poroča iz Pariza, da tam prevladuje mnenje, da Nemci zopet zbirajo čete, da bi znova napadli Verdun; ta napad bi podpirali tudi z gorske planote Woewre.

„Genfer Journal“ pa poroča iz Pariza: Težka nemška artilerija je v zadnjih bojih obsipavala francoske postojanke na izhodnem delu bojišča pri Verdunu s posebno silnim ognjem. Jasno je, da bodo Nemci v kratkem pričeli z infanterijskim napadom na izhodno fronto pri Verdunu.

Svicarski listi so različnega mnenja o moči nemških čet, ki se nahajajo v utrdbi Douaumont. Nekateri jih cenijo na 1000 mož, drugi pa zopet na 3000 mož. Predsednik Poincare je obiskal verdunski glavni stan in je pozdravil tamošnje čete.

Nemci se pripravljajo na nov sunek.

Iz Curiha se dne 3. marca poroča:

Napadalna bitka pred Verdunom se je spreminila v oblegovalno borbo za trdnjavo. Nemci so na severni in na zahodni strani trdnjave že prekorčili pas ozemlja, ki se nahaja pred prednjo glavno francosko fronto. Bije se že boj za obrambni pas sam. — Sedaj že tudi priznavajo francoska poročila, da se nahaja Douaumont v nemški oblasti. In ravno dejstvo, ker se nahaja ta velevažna predutrdba v nemški oblasti, zagotavlja Nemcem, da bodo prav gotovo premagali še tudi ostala obrambna sredstva Verduna. Nemci zbirajo svoje bojne sile in se pripravljajo na nov sunek.

Če Verdun pade.

V pariškem listu „Echo de Paris“ piše vojaški strokovnjak o zadnjih bojih pri Verdunu sledeče:

Za Verdun se bje tako velikanski boj, kakoršnega še svet ni videl. Dognano je, da so Nemci navalili na Verdun 800.000 mož, s katerimi skušajo predreti francosko bojno črto na sličen način, kakor so storili Nemci in Avstrijci v spomladni 1915 v bojih proti Rusiji.

V pogovoru z dopisnikom lista „Lokalanzeiger“ se je izjavil bolgarski ministrski predsednik glede položaja sledeče: Položaj ni sedaj prav nič drugačen, kakor je bil pred štirimi tedni. Toda ta položaj se bo pač v kratkem spremenil in sicer ne v majhni meri, ako bodo Nemci nadaljevali svoje prodiranje pri Verdunu in ako bodo dosegli zaželeni smoter. Od tega je pač sedaj vse odvisno za razmerje Rumunije in Grčije napram Bolgariji in njenim zaveznicam.

Proč s trdnjavami.

V francoskem listu „Temps“ piše francoski general Lacroix sledeče:

Trdnjav ni več nobenih, ampak imamo samo še obrambne organizacije v splošnem okvirju bojne črte. Odstraniti in opustiti bi se morale vse trdnjave, trdnjavska sredstva in njihovo ozemlje bi se pa moralo uvrstiti v splošne organizacije na fronti. Če bi prišla kaka taka trdnjava v sovražne roke, bi se zaradi tega ne trebalo več razburjati, ravno tako, kakor če bi je sploh ne bilo. Končno je še francoski general zatrjeval, da ima popolno zaupanje v izid bojev.

Borba za „Bastion“.

Jugoizhodno od Yperna ob kanalu so dne 2. marca udri Angleži v postojanko „Bastion“, katero so Nemci dne 14. febr. odvzeli Angležem. V ozki črti so prodrli Angleži celo do nemških prednjih postojank, odkoder so pa bili kmalu vrženi nazaj. V posameznih delih „Bastiona“ pa še Angleži trdovratno vstrajajo.

Clemenceauova kritika.

V listu „Homme Eclairé“ je izrekel Clemenceau uničujočo kritiko nad svojimi lastnimi protidrežbami pri Verdunu. Piše: Sme se reči, da pogoji, pod katerimi se razvija naša defenziva, niso taki, kakoršnih je javnost pričakovala. Jaz kot član naše armadne komisije sem veliko manj presenečen, kakor drugi sodržavljani, ker smo večkrat in podrobno razpravljali v komisiji vprašanje glede obrambe Verduna. Kar se tiče načrta, bomo spregovorili pozneje še marsikatero besedo. Kar se pa tiče naukov iz dose-

danjih izkušenj, se mora priznati, da jih je vselej znal le sovražnik izvajati. On je za to, da bi se priobčevali sezname o izgubah, slično kakor v Angliji. V Franciji dovoljuje častnikom vladarstvo molčenja, da smejo nekaznovano pačiti vse nevšečne resnice pod pretvezo, češ, da se pomiri javnost. Ni še sedaj opaziti v Franciji nobene nervoznosti, toda najtrdnejše značaja bi razburjalo, ako bi opazili, da se jih hoče voditi po drugi poti, kakor po poti resnice.

Rusko bojišče.

Rumunski listi poročajo, da vojaške priprave v Besarabiji kažejo na to, da pripravljajo Rusi novo ofenzivo. To potrjuje tudi veliko premikanje čet. Radi velikega snega je bilo prevažanje ruskih čet do zadnjega tedna silno otežkočeno in po cele dni do cela onemogočeno. Nekateri listi pišejo, da se je rusko armadno vodstvo na željo Francozov podvzvalo s pripravami za novo ofenzivo, ker se s tem pričakuje zboljšanja položaja na francoskem bojišču.

Ob Ikvi.

Ob Ikvi so Rusi dne 3. marca zjutraj skušali priti na levi breg. Za napad so Rusi uporabili močne svoje čete, a bili so po srditem boju vrženi nazaj. Vojni poročevalci zatrjujejo, da so imeli Rusi izredno velike izgube.

Italijansko bojišče.

Naknadna prebiranja v Italiji.

Italijanska vlada je odredila velika naknadna prebiranja črnovojniških zavezancev vseh letnikov armade in domobranstva.

Italijani v Valoni.

Italijani se v Valoni neprestano utrjujejo. Ministrski svet je dovolil v to svrhu izvanredna sredstva.

Rusi oblegajo Trapecunt

Angleška poročila zatrjujejo, da se Rusi že od več strani približujejo Trapecuntu. Turki se umikajo pred rusko premočjo. Iz Carigrada se poroča, da turško armadno vodstvo računa s tem, da bo Trapecunt kmalu popolnoma oblegan. Del mesta ob pristanišču so se spremenili v obrambne postojanke. Zaradi obrambnega stanja se je v te dele mesta spravilo mnogo svežih čet in številno artilerijo. Tudi pred mestom se nahajate dve obrambni črti. Vsled tega se ni bati, da bi se moral Trapecunt vsled dosedanjega umikanja turških čet udati. Dne 2. marca so ruski torpedni rušilci, kakor se poroča iz Rotterdamu, obstreljevali Trapecunt.

Severna kraljestva se zopet posvetujejo.

Kakor se dne 3. marca poroča iz Kodanja, je kralj Kristijan povabil ministrska predsednika in zunanja ministra Švedije in Norvegije za 9. marec k skupnemu posvetovanju v Kodanj, da razpravljajo z danskim ministrskim predsednikom in zunanjim ministrom o vprašanjih, ki so tekom vojske postala skupna zadeva severnih kraljestev. Sestanek je samo nadaljevanje posvetovanja, ki se je vršilo v decembru 1914 v Malmöju. Ob enem pa bi naj sestanek tudi značil, da vlada med Dansko, Švedijo in Norvegijo lepa zastopnost. Vse tri države hočejo na sestanku izraziti željo, da ohranijo tudi v bodoče odkritosrčno in nepristransko nevtraliteto. Švedski kralj Gustav je najprvo izrazil željo, da bi se sestanek vršil v Stockholmu, a končno se je sprejel predlog Danske, da se tokrat zboruje v Kodanju.

Draginja na Španskem.

Na Španskem je izbruhnila gospodarska kriza. O njej poroča pariški list „Temps“: Položaj v mestu Valenciji je zelo resen. Odstopil je župan. Ob spopadih med policijo in stavkujočimi delavci je bilo več mrtvih in ranjenih. Trgovine in tvornice so zaprte. Mesto ni razsvetljeno. Časopisi ne izhajajo. Proti veliki draginji so demonstrirali v Coruni, Soriji, Barceloni, Sevilji in Cadizu.

Svarilo.

C. in kr. vrhovno armadno poveljstvo razglša sledeče:

Z ubegom vojnih ujetnikov je v zvezi znatna nevarnost, v škodo naše armade. Kdor vojnemu ujetniku vedoma pomaga do pobega, stori prestopok zoper vojno silo države po § 327 vojnega kazenskega zakona. Ta prestopok je potrjen naglemu sodu, in se kaznuje s smrtjo z obešenjem. Vsled tega se vsak pod grožnjo postavnih nasledkov svari, da vojnih ujetnikov, kakor tudi na kraju stanujočih tujih oseb — vojni ujetniki in ovačduhi se poslužujejo navadno civilne obleke — na nedovoljen način ali ne da bi prej oblasti naznanil, ne vzame pod streho, jih oskrbi, ali takim osebam ne pomaga s tem, da jim pokaže pot, ali jim daje obleko, ali sploh na kak drug način ne pomaga do pobega.

Politične vesti.

O nemških vojnih ciljih. V Nemčiji doslej ni bilo dovoljeno razpravljati o vojnih ciljih Nemčije. A te dni pa je pruski deželni zbor sprejel predlog, da se naj dovoljujejo razprave v časopisju o tem. Berlinska „Kreuzzeitung“ pripominja umestno: „Ako bi vlada odobrila ta predlog, bi imelo to jako dobrih posledic. Vsled naše molčljivosti se žodzdevamo inozemstvu slaběji, nego smo. Poglejmo naše sovražnike, pa bomo videli, da ne ostaja brez sugestivnega delovanja, in celo tedaj ne, ko so usta prepolna, in je nerazmerje napram dejstvu očitno. Škodljivo je, da smo mi v dušnem in moralnem vojevanju potisnjeni v defenzivo. Nesrečna skromnost in rezerviranost!“ — Velja tudi za naše razmere.

„Nemčija potrebuje svetovnega trga.“ Tako je izjavil v pruski poslanski zbornici minister za trgovino dr. Sydow na razpravi o prihodnji ureditvi trgovine. „Važno je — je rekel — da mislimo na vzpostavitev trgovine po vojni in na ureditev trgovinsko-političnih odnosov do sosednjih držav.“ Glede vprašanja razmerja do Avstro-Ogrske po vojni se mora pa za zdaj vzdržati vsake izjave. Reči more le, da je to vprašanje v najtesnejši zvezi z vprašanjem uvrščenja političnih vezi. Razmerje se mora urediti tako, da bo koristno za oba dela. Sicer ureditev ne bi zblíževala, temveč ločevala. Najprej treba vedeti, kako mislijo avstrijski in ogrski trgovski in obrtni krogi. Potem je izjavil minister dalje: „Dalje bomo morali pri urejanju gospodarskih razmer z zavezniškimi državami imeti pred očmi, da se po vojni trgovina z nevtralnimi in s sedaj sovražnimi nam državami ne bo onemogočila ali otežkočala. Obojna mora iti drugo poleg drugega. Mi potrebujemo gospodarskega in industrijalnega prometa z zavezniki in tudi s sedanjimi sovražniki. Tudi v bodoče ne bomo mogli za industrijo in trgovino pogrešati svetovnega trga.“ — Tako govore trezni in pametni ljudje, ki res dobro hočejo svoji deželi in svojemu narodu, in pa ljudje, ki jim pojm civilizacije ni le lepa draperija, za katero se skrivajo nekulturni nagoni. To je dober odgovor na adreso zagrizencev in fanatikov, ki menijo, da je najizdatnejši pojav patriotizma v propovedanju večnega sovražstva. Večni zakon za življenje človeštva, da poedinec potrebuje bližnjega in da tudi skupine — narodi, države — ne morejo uspevati brez stikov s sosedi. Nobena država nima v sebi vseh pogojev za svoj materialni napredek in razvoj za življenje. In k vsemu temu prihaja še največji etični moment, postulat resnične civilizacije; da smo vsi ljudje in da tudi v hipnem sovražniku mora človek videti — sočloveka. Vojna je bila, je in bo. Ali, čim je poravnala in likvidirala sporne račune, mora se povrniti vzajemno delo, ki naj izleči rane, ki jih je zadal boj — obema.

Raznoterosti.

Pastirski list. Naš prevzv. g. knezoškof je izdal pastirski list o predragoceni Krvi Kristusovi. Čital se je večerajšnje nedeljo ter se bo nadaljeval še prvo in drugo postno nedeljo.

„Kathol. Organisationsarbeit bei den Slovenen.“ (Katoliško organizacijsko delo pri Slovencih.) To je naslov brošurice, katera je izšla v Paderbornu v zalogi Ferdinanda Schöningha. Spisal jo je prof. dr. Fr. Lukman. V kratkih potzajah je naslikana katoliška organizacija naroda, na kojega tleh se vrši že devetmesečna velika borba z Italijo. Taki informacijski spisi so v sedanjem času za Slovence velike koristi in kdor ima zveze z listi drugih narodov, naj zašlavi pero za svojo domovino.

Odlikovana slovenska vojna kurata. Z duhovniškim zaslužnim križcem II. razreda na belo-rude-

čem traku sta odlikovana slovenska vojna kurata čč. gg. Franc Napast (franciškan o. Ciprijan) in Franc Kompolšek.

Glas o dr. Jehartu. Iz verodostojnega vira izvememo iz Dunaja: Sv. Oče je dosegel, da bo smel avstrijski duhovnik dr. Anton Jehart s svojim ujetim tovarišem Adolfom Melanom čisto prosto pastirovati avstrijskim ujetnikom na Asinari in v Sassari. Italijanski vojni vikarijat jima je podelil potrebno pravomoč.

Naslov profesorja je dobil Viktor Turnšek, učitelj na ljubljanski državni obrtni šoli.

Obnašajmo se dostojno! Dunajski kardinal-nadžkof Pifl pravi v letošnjem postnem pastirskem listu: „Več kot 18 mesecev se že bori na stotisoče naših vojakov zunaj na bojiščih ter mora prenašati nedopovedljive težave in pomanjkanja. Vsak trenotek morajo biti pripravljeni, da stopi smrt pred nje. Ako potem pridejo za par dni na dopust, se zelo čudijo in so velikokrat opravičeno razkačeni, da mnogi ljudje v zaledju živijo svoje navadno površno in lahkomiselno življenje. Marsikateri živi, kakor da bi nič ne vedel o vojski, kakor da bi se krine pretakala za nas in našo domovino. Ne udeležujte se torej pohujšljivega življenja, preživite vojni čas pošteno in dostojno, kajti to je čas velike in posvečene resnosti, v katerem se ustvarja bodočnost naše domovine!“

Vojno odlikovanje. Glasom naredbenega lista za voj. osobje z dne 21. svečana t.l. št. 35. se je naznanilo cesarjevo pohvalno priznanje med mnogimi drugimi tudi našemu rojaku poročniku Vladimiru Vauhniku od Sv. Marka pod Ptujem. Dotičnik je dobil na italijanskem bojišču dne 27. t.l. ob 5. uri popoldne strel v trebuh. Dne 28. januarja je bil v Rancijanu z dobrim uspehom operiran, od koder so ga prepeljali v Ljubljano v Marijanišče. Po prvem prevezu hude rane prišel je v družbino bolnišnico »Rudečega križa« na Dunaj, kjer je že nekoliko okreval. Lani v tem času si je zaslužil v Karpatih hrabrostno srebrno svetinje I. razreda. — Žalibog, da sta zaradi njega dva ga obvezujoča sanitarnika bila hudo prizadeta. Prvi je dobil tudi strel v trebuh in je obležal mrtev zraven njega; drugi je bil težko ranjen. Še le tretjemu se je posrečilo spraviti ga na varno. Operiral ga je prav spretno nek praški zdravnik.

Pomiloščeni kaznjenci. Cesar je pomilostil 90 kaznjencev, ki se nahajajo v raznih avstrijskih kaznilnicah. Od teh pripade na mariborsko moško kaznilnico 13 kaznjencev in na žensko kaznilnico v Begunjah 4 kaznjenci.

Prošnje za oprostitev gozdarskega osobja. Prošnje za oprostitev gozdarskega osobja, za delavce za dela v gozdovih ter za vojne ujetnike, ki bi sekali kostanjevo, hrastovo in smrekovo drevje, iz katerega se pripravlja čreslo, se morajo vložiti najpozneje do 31. marca t.l. in sicer naravnost na vojno ministristvo. Tiskovine za tozadevne prošnje, ki morajo biti kolekovane s kolekom po 1 krono, se dobe pri vseh okrajnih glavarstvih. Na prošnje, ki bi bile vložene pozneje, ali ki bi ne bile narejene po predpisanem vzorcu, se ne bo oziralo.

Skrb za superarbitrirane vojne invalide. Vojno ministristvo je izdalo več važnih odlokov, ki odredjajo sledeče: Že superarbitrirani vojni invalidi, ki so še potrebni zdravljenja ali šolanja, se lahko javijo sami ali pa jih naznani deželna komisija, da se gredo še zdraviti v vojaške zavode, ki so najbližji njihovemu bivališču. V bolnicah še nadalje dobivajo svojo oskrbno pristojbino, poleg nje pa še obleko, in hrano in stanovanje v naturi. Ta odredba velja tudi za notranje bolezni.

Vpoklic pisave zmožnih črnovojničkov. List „Reichenberger Zeitung“ poroča pred kratkim: Vojni minister je izjavil, da bodo v najkrajšem času vsi črnovojniki, ki znajo pisati in ki doslej še niso bili vojaki, vpoklicani, da bodo nadomestili pisarniško in podobno osobje, v kolikor je sposobno za službo na fronti.

Mrtvi se oglašajo. Iz ruskega ujetništva se je oglasil Rudolf Krulc četovodja 17. pešpolka. Dotično dopisnico, katero je odposlal dne 6. novembra lanskega leta na naslov njegove žene Marije Krulc v Rušah, je prejela naslovljenka še le te dni. Piše, da se nahaja zdrav ter da mu ne gre slabo. Zasluzek bo imel skozi celo zimo. Piše tudi, da je prejel od svoje žene na en dan kar 12 dopisnic, katerere mu je pa žena odposlala v različnem času.

Sladkorne karte. Cena se sladkorju ne bo povišala, pač pa se s 15. marcem bodo začele izdajati sladkorne karte. Za mesec in osebo se je nastavilo poldrugi kilogram.

Zvišanje cen za sladkor na Ogrskem. Ogrska vlada je določila temeljno ceno za meterski stot od 1. marca do 31. decembra na 111 kron. Dosedaj je bila temeljna cena za meterski stot sladkorja določen na 104 krone.

Koruzni kruh na Nižje Avstrijskem. Nižjeavstrijsko cesarsko namestništvo je določilo, da se bo moralo začeti s 6. marcem primešavati h krušni moki 20 odstotkov koruzne moke. V lanskem letu v istem času je bilo določeno, da se je moralo primešavati h krušni moki 50 odstotkov koruzne moke.

Najvišje cene za koruzni zдроб in moko. Štajersko cesarsko namestništvo je določilo za koruzni zдроб in za koruzno moko pri prodaji na drobno sledeče najvišje cene: Za vse občine v deželi, ki niso od bližnje železniške postaje oddaljene več kot 3 km, za kilogram koruznega zдробa 78 vin. in za kilogr. koruzne moke 50 vin. Za občine, ki so oddaljene od bližnje železniške postaje 3–10 km, za kilogram koruznega zдробa 79 vin. in za kilogram koruzne moke 51 vin. Za občine, ki so oddaljene od bližnje žel. postaje več kakor 10 km, za kilogram koruznega zдробa 81 vin. in za kilogram koruzne moke 53 vin. Te od štajerske namestnije uradno določene najvišje cene za koruzni zдроб in za koruzno moko morajo biti v vseh trgovinah, kjer se prodaja koruzni zдроб in koruzna moka, nabite na vidnem mestu. Ta nova odredba je stopila v veljavo dne 5. marca t. l.

Bakrena galica. Mariborski okrajni odbor nana, da sprejema naročila za modro galico do dne 10. marca. Kdor si galico naroči, mora takoj vplačati vsaj polovico zneska. Cena bakreni galici bode s stroški vred 3 K 25 vin za 1 kg. — Naj vinogradiniki, ki še niso naročili potrebne galice, isto pri okrajnem zastopu takoj naročijo.

Gozdna drevesca. Kdor hoče svoje prazne gozdne parcele zasaditi z gozdnimi sadikami, naj se obrne s prošnjo do gozdarskega nadzorstva v Celju, odkoder bo po nizki ceni dobil dovolj smrekovih, borovih, mecesnovih ali drugih gozdnih sadik. Prošnjo naj občinski urad potrdi.

Hmelj. Tudi v pretečeni dobi ni bilo na hmeljskem trgu v Žatcu skoro nobenega popraševanja po tujem hmelju, kljub temu, da se nahajajo v hmeljskih skladiščih v Žatcu velike zaloge tujega hmelja. Cene za tuj hmelj so bile zgolj na papirju in so se gibale med 35 do 50 K za 50 kg.

Vojni ujetniki za javna dela. Štajersko cesarsko namestništvo razglasa: Nove določbe glede uporabe vojnih ujetnikov ne pridejo v poštev tudi za take vojne ujetnike, ki se jih uporablja za javna dela. V takih slučajih so še veljavne stare določbe glede uporabe vojnih ujetnikov.

Nemčija prepovedala izdelovanje žganja. Vsled velike uporabe spirita za vojaške in industrijske namene je nemška vlada za nekaj časa prepovedala izdelovanje žganja za žganjarne, ni pa prepovedala izdelovanja žganja za bolnišnice in za vojaške namene.

Poštni zavoji na novi etapni pošti. Trgovinsko ministrstvo razglasa, da se začasno ne sprejemajo zasebni poštni zavoji na naslov nanovo ustanovljenih etapnih vojnih pošt štev. 266 in 341.

Poštni promet s Srbijo. Od 1. sušca t. l. naprej je zasebni poštni promet med avstro ogrsko državo in med Srbijo zopet dovoljen. Odslej naprej je dovoljeno pošiljati v Srbijo zasebne poštno zavoje, zasebna priporočena in navadna pisma, navadne in priporočene dopisnice, tiskovine in vzorce blaga ter za ebne brzojavke, v kolikor so dovoljene za notranji zasebni brzojavni promet. Zasebnim poštnim zavojem ne sme biti pridjanega nič pismenega, zasebna navadna in priporočena pisma pa morajo biti oddana na pošto nezalepljena.

Nemčija omejila izdelovanje čokolade. Nemška vlada je odredila, da se v tekočem letu ne bo smela izdelati v tovarnah več kakor polovica tiste množne čokolade, katera je bila dovoljena v lanskem letu.

Rusko katedralo spremenili v katoliško cerkev. V Varavi je dne 26. februarja posvetil tamošnjo rusko katedralo nemški vojaški škof Joeppen za katoliško cerkev. Posvečenju so prisostvovali tudi zastopniki naše države.

Železniška nesreča na Tirolskem. Dne 28. februarja t. l. se je pripetila v bližini železniške postaje Sv. Vid na Tirolskem železniška nesreča, ki je zahtevala več človeških žrtev. Odpel se je tovorni železniški voz in trčil z veliko silo v osebni vlak. 4 osebe so bile ubite, 2 osebi težko in 2 da lahko ranjeni.

V Berolinu 300 ženskih postiljonov. Mesca decembra pretečenega leta so sprejeli v Berolinu 36 ženskih oseb, da opravljajo službo postiljonov. Ker so se dobro obnesle, je poštna uprava dosedaj za-

vsem sprejela 300 ženskih oseb, ki bodo opravljale službo poštinih postiljonov v Berolinu.

Uporaba balkanskega vlaka. Ministrstvo nana, da se morajo prošnje nevojaških oseb za uporabo balkanskega vlaka brez izjeme pošiljati potom okrajne politične oblasti na pristojno vojaško mesto. Prošnjam mora biti pridjano postavnoveljavno izgotovljeno potno dovoljenje.

Odprava belih žepnih robcev pri armadi na bojišču. Višje armadno poveljstvo je naprosilo vojno ministrstvo, naj ne pošilja armadi na bojišče več belih robcev, marveč barvane. Nadomestnim četam se je zato naročilo, naj maršnim oddelkom prepo-vejo vzeti s seboj bele robce. Bele robce pri armadi na bojišču zamenjajo polagoma z barvanimi.

Nova prepovedana igra. Štajersko namestništvo razglasa, da je takozvana booker-domino igra odslej naprej prepovedana.

Visoka starost. Veleblagorodna gospa Amalija Kukovič, rojena Orožen, obhaja danes v Mariboru svoj 88letni rojstni dan. Rojena iz velespoštovane rodbine Orožen na Laškem dne 6. marca 1829, se je dne 8. febr. 1860 omožila z g. Antonom Kukovič. Jubilantinja je izvanredno čila, piše brez očal, zanima se kot vrla Slovenka za vse javne dogodke v našem narodnem življenju. V sredi svojih vrlih otrok se danes lahko raduje. Sin Gabrijel je ravnatelj Varažinskih toplic. Fric je obče znani, delavni, za dušno pastirstvo in zraven za kmetijstvo sila vneti župnik na Dobrni. Marija, omožena Pirkmajer, v Framu, je vzgojila svojemu možu sedem otrok, od katerih štirje služijo cesarja, a dve hčerki sta učiteljici. Amalija, vdovljena Kosi, žena znanega c. kr. prof. Kosija, živi z materjo v Mariboru s svojimi tremi hčerkami kot vzgled pobožne vdove. Gospe Amalije Kukovič rod je zasledoval nestor zgodovinarjev slovenskih, stolni prošt Ignacij Orožen, brat jublantanje, od leta 1582. Bog ohrani to vrlo slovensko gospo in njuno rodovino še mnogo, mnogo let!

Pogrebi na Dunaju v letu 1915. V preteklem letu se je na dunajskem osrednjem pokopališču pokopalo na splošnem oddelku 20.742, na izraelskem oddelku 3993, skupaj torej 24.135 oseb, t. j. za 3412 oseb več kot leta 1914. V lastne grobove se je pokopalo 10.694, v skupne 13.103 in v grobnice 333 mrličev. V oddelku, kamor se pokopavajo zgodovinsko pomembne osebe, se je pokopalo 9 mrličev. V oddelku, ki je določen za mirodvor umrlih vojakov, se je pokopalo 122 častnikov in 2544 mož, torej skupno 2666 vojakov. Od dne 11. septembra naprej se je v tem oddelku pokopalo 3845 vojakov. V grobove, ki so določeni za pripadnike sovražnih držav, se je zagrelo 440 mrličev. Na dan Vernih duš leta 1915 je dunajsko osrednje pokopališče obiskalo 349.649 oseb.

Skrb za moža. Pariška pisateljica Marija Lapareerie je spisala posebno knjižico, v kateri ugi-ba, kako bo po vojni z možmi. Po njeni sodbi bo po vojni tako malo moških, da se mora vsaka ženska že zdaj vprašati, kako pride do moža. Gospodična Lapareerie daje svojim rojakinjam v knjižici vsakovrstne nasvete in končuje z besedami: Ker bo le malo žensk dobilo moža, se naj vsaka z vsemi močmi potru-di, da ga pravočasno ujame. List »Figaro« pravi z ozirom na to knjižico, da je tako velika skrb, kako bo dobiti moža, povsem nepotrebna, češ, ženskam so zdaj odprte vsemogoče službe, in ostale jim bodo tudi po vojski, tako da bodo lahko brez vseh skrbi živele.

Pokvarjena mladina v velikih mestih. Pokvarjenost mladine, v starosti od 14 do 18 leta narašča naravnost strahovito čimdalje hujše, zlasti v velikih mestih. V mestu Gradcu je bilo v pretečenem letu v policijskih zaporih zaprtih zavsem 1199 dečkov in deklet v starosti od 14 do 18 let ponajveč zaradi tatvine, poškodovanja tujega imetja in zaradi nenravnosti. Od teh 1199 je bilo 677 oseb ženskega spola. Tudi v drugih mestih ni nič boljše. Kot vzrok podivjanosti naše mestne mladine se smatra, ker so očetje večinoma v vojaški službi, matere so pa preslabotne, da bi mogle uspešno nadzorovati svoje otroke, ki se večkrat brez vsakega dela in posla pohajajo po mestnih ulicah.

Zemljevid francoskega zemljišča se dobi pri tvrdki G. Freytag & Berndt, Dunaj VII. Schottenfeldgasse 62. Zemljevid, ki je velik 80 × 100 cm zelo jasno označuje celo francosko fronto. Cena s poštnino vred 1 K 30 v. Pri tej tvrdki se dobijo tudi zemljevidi vseh drugih bojišč.

36.000 vojnih sirot na Ogrskem. Dne 30. decembra pretečenega leta se je nahajalo na Ogrskem 36.000 otrok sirot, ki so v vojski izgubile svoje očete. V tem številu pa še ni všteti več tisoč takih slučajev, o katerih se natančno ne ve, ali so dotični očetje mrtvi ali se pa nahajajo v ujetništvu.

Dijaški kuhinji v Mariboru so darovali p. t. gg.: M. Meško, župnik pri Kapeli, mesto vencev t. S. Gabereu, Jož. Črnku in Al. Kreftu 30 K; dr. A.

Jerovšek, ravnatelj Cirilove tiskarne v Mariboru, K. 6.78; Matija Peklarič, župan v St. Jakobu v Sl. gor., 10 K; Matej Strakelj, župnik v St. Petru, mesto vencev t. gg. Voha in Gaberca, 20 K; Franc Spindler, kaplan v St. Juriju ob P., mesto vencev t. gg. Voha in Gaberca, 10 K; Anton Rantaša, c. in kr. vojni kurat, Sarajevo, 10 K; Janez Kavran, Sv. Jakob v Slov. gor., 10 K; Posojilnica v Mariboru, namesto vencev na grob t. g. Jerneja Voh, 15 K; Posojilnica v Mariboru, letno darilo, 1500 K; dr. Franc Firbas, c. kr. notar, Maribor, 20 K; Ivan Lenart, nadžupnik v Smartnem pri Slovenjgradcu, mesto vencev t. Vohu in Gabercu, 50 K; Neimenovan iz Hoč (kruh sv. Antona), 5 K; Ivan Jurko, župnik, Pameče, 10 K; Fr. Sinko, kaplan, 20 K; prof. Ivan Ev. Koci-per, c. kr. vojni kurat, 10 K; Fran Zacherl, učitelj, Ljutomer, 6 K. Vsem velikodušnim p. t. gg. darovalcem se odbor Dijaške kuhinje v Mariboru najiskre-neje zahvaljuje.

Naročnikom in čitateljem „Slovenskega Gospodarja“ naznanjamo, da prihodnje številke morebiti ne bodo pravočasno dobili. V tiskarni se je pokvaril motorni stroj in se še ne ve, ali bode mogoče motor pravočasno popraviti, ker je zdaj težko takoj dobiti strokovnjaka. Ako bo torej pri „Slov. Gospodarju“ zamuda, naj se to blagohotno oprusti.

Dopisi.

Maribor. V našem mestu je pomanjkanje moke in sladkorja postalo zelo občutno. Kaj ti pomagajo krušne izkaznice, kaj denar, ako ti trgovec nima kaj prodati. Prebivalstvo zelo kritikuje mestni odbor za preskrbovanje z živili, da si ni pravočasno zagisural moke.

Maribor. Tukajšnji upokojeni učitelj M. Gratz, ki je služboval kot učitelj dolgo let v bližnji Kamnici, ima tri sine na bojišču. Te dni je dobil od Ruščega križa obvestilo, da se nahaja njegov sin Rudolf, ki se je bojeval kot kadet na srbskem bojišču, kot ujetnik v italijanskem ujetništvu v Porti Ferraro na otoku Elba. Piše, da se njemu in njegovim ujetim tovarišem ne godi slabo.

Maribor. Hišnik Šimon Peršuh je v prepiru tako težko ranil Nežo Usar, da so jo morali spraviti v bolnišnico. Peršuh je nameraval nato izvršiti samomor, toda v tistem trenutku ga je zasačil orožniški stražmojster in ga izročil tukajšnji okrožni sodniji.

Maribor. Dne 5. marca je bil na mestnem pokopališču v Pobrežju pokopan upokojeni namestniški podpredsednik baron Markwart Schönberger. Imenovani je živel že nekaj let v Mariboru v pokoju.

Kamnica pri Mariboru. Tudi naša župna cerkev bo dala bakreno streho na zvoniku za vojaške namene. Teža bakra bo znašala več sto kilogramov.

Krčevina pri Mariboru. Dne 2. febr. se je udril leseni most, ki vodi čez tukajšnji potok Počehova, v trenutku, ko sta peljala dva konja s pohištvo naložen voz. Konja s pohištvo vred sta padla v potok. Konjema se ni pripetilo nič hudega, samo pohištvo, ki je bilo naloženo na vozu, je žalibog precej poškodovano.

Ptuj. Ker je izbruhnila na Bregu pri Ptujju živinska kužna bolezen na gobcu in parkljih, so do nadalje odpovedani vsi živinski sejmi, ki se vršijo v Ptujju vsaki 1. in 3. torek. Nadalje so tudi odpovedani vsi svinjski sejmi na Ptujju, ki se vršijo vsako sredo.

Celje. V zadnjih dneh so umrle vsled ran zadobljenih na bojiščih v tukajšnih vojaških bolnišnicah sledeče vojaške osebe: Pešca Mate Benkovič in Janoš Pelies. Pokopana sta bila na tukajšnjem mestnem pokopališču.

Frankolovo. Kmetijsko katoliško izobraževalno društvo ima svoj letni občni zbor v nedeljo, dne 12. marca 1916, popoldne po večernicah, v prostorih posojilnice z navadnim sporedom. Vabi se k obilni udeležbi.

Šoštanj. Naš okrajni zastop je v posebnem pismu generalu Borojeviču čestital k uspešni brambi soške fronte. Sloviti vojskovodja se je zahvalil okrajnemu zastopu s sledečim pismom: „Za razveseljujoče me besede, ki jih smatram za proslavo mojih vojakov, ki se bore z neprimerljivo hrabrostjo ob Soči in v čijih vrstah stoje tudi sinovi slavnega okraja, ki me navdajajo s ponosom, izrekam svojo srčno zahvalo in bilježim. Z odličnim spoštovanjem udani Borojevič l. r., general pehote. Vojna pošta štev. 305, dne 4. svečana 1916.“

Laško. Tukajšnji orožniški stražmojster Ploner je izvlekel iz Savinje mrtvo truplo okrog 60 let starega moža. Pri njem je našel delavsko knjigo, glasečo se na ime Anton Pokeljšek, doma iz Škofjevsi pri Vojniku. Mrtvo truplo, ki je ležalo že delj časa v vodi, so spravili v tukajšnjo mrtvašnico.